

3159

K.b.

Mikor az ebédet főzi,
Három árvát kirekeszti,
Három árvát kirekeszti,
A magát úgy eteti.

Gyere testvér A pajtába,
Boruljunk egymás vállára,
Sirassuk meg jó anyánkat,
A felnevelő dajkánkat.

Három árva sétál benne
Édesanyjuk nyugszik benne.
Kelj fel, kelj fel édesanyám,
Elszakadt már a gyászruhám.

k b

Van tinéktek mostohátok,
Aki gondot visel rátok.
Fejeteiket megfésüli,
Arcotokat kékre veri.

Tegnap jöttem a keszthelyi vásárról,
 Megismernek a lovam kopogásáról,
 Hej, de lovam körme mind összetöredezett,
 Én utánam egy asszony epedezett.

Esik eső, nagy sár van a kapuban,
 Mind meglátzik a lovamnak a nyoma,
 Gyere babám, te taposd el a nyomát,
 Ugy is veled mulatom el az árát.

Jaj, de széles, jaj de hosszú ez az ut,
 Ameliken kilenc betyár elindult,
 Amelyiken kilenc betyár elindult,
 Szép csárdásné udvarába befordult.

- 62 -

3139

Adjon isten szép csárdásné, jó jentét!
 Adjon isten az uraknak szerencsét!
 Ne kívánjon az uraknak szerencsét,
 Még az éjjel nagy kés járja a szivét.

Rézi lányom szaladj le a pincébe,
 Hozzá! föl bort az aranyos icébe,
 Nem köll nékem szép csárdásné a bora,
 Csak köll nékem piros vére kiontva.

Szép csárdásné kiszaladt az udvarra,
 A két kezét a fejére kapcsolta,
 Jaj, istenem, hogy kell nékem meghalni,
 Kilenc árvát, hogy kell nékem itt hagyni.

Most sáncolják a szentpáli temetőt,
 Szép csárdásné fekszik benne először,
 Szép csárdásné a vérit vett párjával,
 Meg avval a Rézi nevű lányával.

Jó reggelt, jó reggelt,
Ismeretlen anya,
Hol van a te lányod,
Hol van az Iluska?

3139.

- 68 -

3139.

Elment az erdőre,
Kék ibolyát szedni,
Koszoruba fenni,
Temetőbe vinni.

Nincsen ott, nincsen ott,
Ismeretlen anya ...

Vége a szalagnak!

Sír a három árva

Sír a három árva, mert nincs nekik anyjuk
Nincs meleg szobájuk, nincs tiszta ruhájuk.
Ne sirgyatok árvák, majd lesz jó anyátok
Jó az isten, az is vigyáz az ti rátok.

Handwritten: 3152

Megy a három árva, ki a temetőbe,
Letérdelnek szépen a sírnak szélibe
Sírva azt kiabálják, gyere haza anyánk,
Nincsen meleg szobánk, nincsen tiszta ruhánk.

6

Nem mehetek haza, mert meg vagyok halva,
Sok hideg sárga föld a testemet nyomja.
Mariskám, angyalom, vigyázz testvérid,
Majd az özvegyasszony fölkeres titeket.

Handwritten: 3152

Megy a három árva, hazafelé ballag.
Sötét hideg ezeba várgya őket mostan.
Kopognak az ajtón, egy isten jójéstét,
Három kicsi árva én leszek anyátok.

Befűtöm szobátok, kimosom ruhátok,
A csillagok szépen ragyognak tirátok.

5

Jó jestét, jó jestét, ismeretlen anyám
 Hol van a alánya, az én aranyos mátkám
 Kinn van a kiskertbe, gyöngyvirágot szedeget
 Gyöngyváradi urfinak bokrétát kötöget

Ott is voltam, nincs ott ismeretlen anyám
 Hol van a lánya az ón aranyos mátkám
 Hiába tagadom, hisz ki kell tagadnom
 Benn van a szobában ki vagyon terítve

Benn van a szobában, ki vagyon terítve
 Kilenc lán pajtása sirdogál mellette
 Bemegy a szerelmes előveszi törét
 Előveszi törét, mártja szívébe

Engem temessetek templom elejibe
 Aranyos angyalom templom közepébe
 Aranyos angyalom a templom közepébe
 Ártatlan magzatunk az oltár elébe

Nagynénémétől, Barátiba tanultam

Lányom, lányom, mi bajod érkezett
 Hogy a vacsorád nem jól esett
 Itt van egy pohár bor, igyál hát belőle
 Szomorú szivedet vigasztald meg véle

Édesanyám, nem kell a bora, nem iszok belőle
 Szomorú szívemet nem vigasztalom véle

A szép Szűcs Mariska ki ment a kiskertbe
 A mérges italát vitte a kezébe
 Virágok, virágok, ti is hervadjatok
 Holnap nyolc órára engem sirassatok

Zúgnak a herangok, hullanak a könnyek
 A szép Szűcs Mária most hányják a földet
 Hányjátok, hányjátok, nem hányjátok hiába
 Minden szép hajdon vigyázzon magára

Lányom, lányom, mi annak az oka
Zöld selem szoknyádnak hosszabb a hátuja
Szabó nem jól szabta, varró nem jól varta
Gyöngyvári urfi volt az elrontija

Hóhérok, hóhérok fogjátok lányomat
Fogjátok lányomat, vigyétek az akasztófára

Anyám, anyán, kedves édesanyám
Csak egy félórát engedj, vagy egy minutát
Csak egy félórát engedj, vagy egy minutát
Haj levelet írjak gyöngyvári urfinak
Az én galambomnak.

Postásom, postásom, legjobbik postásom
Vidd el a levelem gyöngyvári urfinak
Az én galambomnak

Hej ebéden ér-e, tedd a tányérjába
Ha vacsorán éred tedd az asztalára
Ha alva éred, tedd a párnájára

Kocsisom, kocsisom, fogjál be a lova t
Fogjál be hat lovat, a szebbiket, a jobbikat
Vágtass, vágtass, vágtass Pécsvárad felé
Az én kedves galambomnak háza elé

Én leszek a dörgés, te légy a villámlás
Hogy életbe érhesünk az én kedves mátkám

Mikro még bálba szoktunk járni, akkor szoktam hallani a többi lányoktól is, meg az idősebbektől is. Figyelmeztettek bennünket ne ám úgy járgyunk mind az ecceri lány, aki annyira szeretett táncunyi, hogy azt mondta, hogy még az ördöggel is elmenna táncunyi. És akkor azt mondták, hogy mivel azt kívánta, egész éjjel az ördögök táncutatták. Hogy a cipőjébe borotfa élek vótak, de aki főkértse táncunyi, csak táncut.

És hát ezü egy nótát hallottam, ami ilyen formán van:

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lanya,
Az én kedves angyalom.

Itthol van, itthol van,
Az első szobába,
Jól pihen, aluszik,
A paplanyos ágyába.

Mennyen be, költse fel,
Külgye jel a bálba,
Adja rá aztat a szép,
Selyem ruháját.

És akkor főköttik a leányt és mongya, hogy:

Nem megyek, nem megyek,
Nem megyek el a bálba,
Szép selyem ruhámat,
Nem veszem én magamra.

Mariskam, angyalom,
El kell jönnöd a bálba,
Szép selyem ruhádat,
Rá kell, hogy vedd magadra.

És hát elment a bálba, és hát táncut, táncut, és reggel:

Verje meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Ki estétül mánap délig,
Bálba hagyta a lányát.

Szólnak a harangok,
Menjünk a temetésre,
A szép Sági Mariskát
Kísérik a temetőbe.

Szabó Vilma

Szabó Vilma kiment az erdőbe
S lefeküdt a diófa tövibe
S odamentem, kiállítottam neki

-7-

Kelj fel Vilma, mer meglát valaki

Szabó Vilma nem vette tréfára
Béugrott a szegedi csárdába
Kocsmárosné sört vagy bort az asztalra
Hadd mulasson most Vilma bánatába

Szabó Vilma borát meg nem itta
S kilenc csendőr az ajtót benyissa
Valld ki Vilma, valld ki minden bűnödöt
Hová tetted három szép gyermeked

Egyiket a Duna mély vizébe
Másikat a diófa tövire
Harmadiknak öngyilkosa lettem
S látod Vilma, szenveded ezeket

Szabó Vilma piros pántlikája
Mégakadt a börtön ajtófába
Arra kérem a csendőr urakat
Akasszák ki piros pántlikámat

S akasszák ki, tegyék a ládába
Jó lesz majd a kislányom hajába.

Vése, 1973.

Németh Rozália, 1911.

3155

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az a híres menyasszony.

Itthon van ott bent van,
A belső szobában,
Jó izüen alszik,
A zöld paplanos ágyába.

Mnejen be, kölcese fel,
Küldje el a bálba,
Szép új cipőjét,
Huzza fel a lábára.

Zöld selyem szoknyájtá,
Kösse a derekára,
Fényes arnya gyűrűjét,
Huzza fel az ujjára.

Bemegyek felköltöm,
Elküldön a bálba,
Tizenkét betyárral,
mulatni a csárdába.

Huzzátok cigányok,
Estétől, reggelig,
Most mulatok kedvemre,
Sági bíró lányával.

A lábam elfáradt,
A fejem elszédült,
Nem bírok táncolni,
Vér folyik a cipőmből.

Édes, szép kedvesem,
Engedj ki pihenni,
Szép brunel cipőből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimönni,
Nem lehet pihenni,
Szép brunel cipőből, véred/
Véredet kiönteni.

Nem lehet kimönni,
Nem lehet pihenni,
Szép brunel cipődből,
Véredet kiönteni.

A többi vendégnek,
Huzzák a vigadót,
Sági bíró Mariskának,
Most huzzák a haldoklót.

Egy óra-két óra,
Harangoznak hajnalra,
Sági biróné lányát,
Már most viszik, meghalva.

Jó reggelt, jó reggelt,
Régi biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az a híres menyasszony?

Nincs itthon, nincs itthon,
Átküldtem a bálba,
Tizenkét betyárral,
Ott mulat a csárdába.

Itthon van, itthon van,
Itt hozzák meghalva,
A tizenkét betyár,
Már a vérét kiontotta.

Meghalt már, meghalt már,
El is van temetve,
Az a tizenkét betyár,
Szenved már a börtönben.

Édeslányom csak még,
Egyszer látnálak mög,
Sötétkék szemedet,
Pirosra csokólnám meg.

Verd meg Isten! verd meg,
Azt az édesanyát,
Ki tizenkét betyárral,
Bálba hagyta lányát.

- A babája ki volt? -

Egy betyár, akit titkon szeretett. Aztán az anyja el is engedte vele, mint multkor is mondtuk, a kocsmába bejártak, meg így a házakhoz. Mint itt Vésén is vót a széső ház. Ide is mindig be- szoktak jönni. Összeszövetkezett a többi betyárral. Hát a betyárok, sokan szoktak lenni, nem maguk jártak soha, azok mindig több- ben jártak. A legény jóképű volt, a lány meg valahol találkozott vele. Hát mégis az anyja elengedte a bálba, hát lehet, hogy azok- hó jártak be. Mer ugye biróné volt, és a biróhoz, meg a kocsmába be szoktak menni. És sokszor amikor tehették, néha így alkalom- adtán, éjnek éjjelén mentek be. Tizenketten voltak. Megszakasz- tották, nem csak maga a legény, hanem többen."/Tiszán, az endrő- di határba/

- - -

Ott mulatok kedvemre,
A régi szeretőmmel.

Picikém, picikém,
Engedj hát pihenni,
Pici brnel cipőmből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimenni,
Ma hajnal harangszóra,
Néked itt meg kell halni.

Verje meg a jó Isten,
Azt a gaz édesanyát,
Ki estétől reggelig,
Bálba hagyja a lányát.

Este elengedi,
Reggelig nem látja,
Hanem harangszóra,
Már halva találja.

Jó reggelt, jó reggelt,
Sárgi bíróné asszony,
Ugy hallottam az éjjel,
Mehalt az én galambom.

Mehalt már, meghalt már,
El is van már temetve,
Te meg huncut gozember,
Szenvedsz majd a börtönbe.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni is akarok,

Az én kedves babámór,
Meghalni is akarok.

Fogd be kocsis a lovakat,
Rakj mellém sok aranyokat!

Adjon isten hadnagy uram,
Fogadj isten szép bogaram,
Minek jöttél szép bogaram,
Majd megmondom hadnagy uram.

Ha bátyjamat kiadatná,
Az isten is megáldaná,
A bátyját kiadatom,
Ha az éjjel veled hálok.

De nem szolt erre Fehér Anna,
Csak lement a folyosóra,
Folyosóról az ajtóra.

Adjon isten édes bátyjám,
Fogadj isten édes hugom,
En téged kiváltalak,
Hadnagy urral véle hálok.

Ne hálj véle a huncuttal,
Az akasztanyi valóval,
Szüzességét elveszi,
Bátyját fejét leveteti.

Nem szól erre Fehér Anna,
Csak lement a folyosóra,
Folyosóról palotára,
Lefeküdt a nyoszójára.

Aluszol-e Fehér Anna,
Kincsem adta szép vianna,
Nem aluszkok, nem nyughatok,
Mert sok kocsi zörgést hallok.

Csak aludjál, csak nyugodjál,
Kincsem adta szép viannám,
Béreseim fáér járnak,
Azok nagy lármát csinálnak.

Nem szólt erre Fehér Anna,
Csak lement a folyosóra,
Folyosóról palotára,
Lefeküdt a nyoszóiára.

De aluszol-e Fehér Anna,
Kincsem adta szép viannám,
Nem aluszom nem nyughatom,
Mert sok kocsi zörgést hallok.

De csak aludjál, csak nyugodjál,
Kincsem adta szép diannám,
Teremtőjét a képednek
Kiért adtam mindenemet.

De aluszol-e Fehér Anna
Csak lement a folyosóra,
Folyosóról palotába,
Lefeküdt a nyoszóiára.

De aluszol- Fehér Anna,
Kincsem adta szép viannám,
Csak aludjál, csak nyugodjál,
A bátyiádnak vége van már.

Átkozott légy hadnagy uram,
Átkozott légy hadnagy uram,
Mosdó vized vérré váljon,
Törölköződ lángot hányjon.

Lovad lába megbotoljon,
Végre téged agyonsújtson.

Fehér László lovat lopott,
 A Fekete-hegyek alatt,
 Minden nyereg szerszámostul,
 kantárostól.

Utána ment
 Hogy megfogja, őt meglássa.
 ...
 ...

Ne fogjátok meg a huncutot,
 Az akasztófára valót,
 Kezét, lábát vasra verni,
 Ki kell neki mind vallani.

Isten, jó nap hadnagy uram,
 Hozott isten édes fiam,
 Minek jöttél édes fiam,
 Majd megmondom hadnagy uram.

Nincs énnékem apám, anyám,
 Csak van nőkem egy szép hugom,
 Az én hugom, Fehér Anna,
 A lovának fehér lába.

De nem kértem én a lovadat,
 Se azt a kurva húgodat,
 Csak kérdezem mi a neved,
 Mond meg, mert rossz lesz véle.

Dehogy megtudta Fehér Anna,
 Hogy a bátyja fogva vóna,

1./

Egy édesanyának tizenkét lánya volt,
A legkisebbiket odadta dajkának,
Odadta dajkának a londonvári királynak,

Lányom, édes lányom,
Csak te vagy az oka,
Zöld selyem szoknyédnak,
Hosszabb a hátulja.

A szabó jó szabta,
A varró jó varrta,
Ennek édes lányom,
Csak te vagy az oka.

Hóhérok, hóhérok,
//Vigyétek lányomat//
Londorvári királyhoz.

Anyám, édesanyám,
Adjál egy fél órát,
Hadd írjak levelet,
A Londorvári királynak.

Fecském, édes fecském,
Vidd el levelecském,
Vidd el levelecském,
A Londorvári királyhoz.

Ha ebédnél találod, asztalára tegyed,
Tudom, hogy felveszi,
Tudom, hogy elolvassa,
A fekete szeméből könnye fog hullani.

Kocsisom, kocsisom,
Fogd be a lovakat,
Egyenesen vágassunk,
A Londorvári dajkához.

Jó napot, jó napot
Ismeretlen anyám,
Hol van az én babám,
A Londorvári dajka.

Elment a Folyóra,
Lábát mosogatja,
Lábát mosogatja,
A szívét vigasztalja.

Voltam ott , nincsen ott,
Ösmeretlen anya,
Hol van az én babám ,
A Londorvári dajka.

Elment a kiskertbe,
Virágot szedeget ,
Virágot szedeget,
Koszorút kötöget.

Voltam ott, nincsen ott,
Ösmeretlen anyám,
Hol van az én babám ,
A Londorvári dajka.

Nem bírom, tagadom,
El kell hát vádolnom,
A legbelső szobába,
Fekszik hideg ágyába.

Bemegy a vőlegény,
Meglátja , elesik
Elűvette pisztolyát,
Agyonlőtte magát.

Csutázzák, csutázzák,
A niklei határt,
Az aranyos Mariskára,
A földet most huzzák.

He huzzák, hedd huzzák,
Nem esik kárira,
Minden kis barne lány,
Vigyázzon magára.
Vigyázzon magára,
A mai világba,
Hogy meg ne csalja
A kedves babája.

Kisberény,

Tilt József, 1911.

Nagy Józsefné, 31 éves

1./

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthon van, itthon van,
A belső szobába,

Jóízűen aluszik
Zöld paplanos ágyába.

Menjen be, keltse fel,
Küldje el a bálba,
Pici brunex cipőjét
Húzza fel a lábára.

Tíz arany gyűrűjét,
Húzza fel az ujjára,
A zöld selyem szoknyáját
Kösse a derekára.

Hangászok huzzátok,
Reggelig huzzátok,
Most mulatok kedvemre
A régiszerezőmmel.

Picikém, picikém,
Engedj hát pihenni,
Pici cipőm.....
.....

Angodi Borbála zöld selyem ruhája,
Szabóné jól szabta, varróné jó varrta,
Maga is ott vót, mikor elrontotta
Hóhérok, hóhérok vigyétek lányomat
az akasztófára.

Édesanyám, édesapám,
Csak egy órát adjatok,
Gyöngyváradny urnak,
Egy levelet írhatok,
Tudom, ha megkapja,
Örömmel olvassa,
Könnyeitől a betűi sem látja.

- - -

Kocsisom, kocsisom, édes jó kocsisom
Fogass be hat lovat, abból is a jobbikat
Te leeszel villámlás, és lesznek csillámlás
Ha életbe találju Angodi Borbálát.

Jó napot, jó napot, te gondtalan anya,
Hol a te leányod, Angodi Borbála?
Bent van a szobába asztált teríteni,
Kedves vendégének avval kedveskedni.

Nincsen ott, voltam ott, te gondtalan anya,
Hol a leányod, Angodi Borbála?
Mi türesem tagadom, be kell azt vallanom,
Szobájába fekszik a nagy ravatalon.

Bemegy a szobába, kést vesz a kezébe,

Egyenesen szurja szive közepébe
Szivem a sziveddel egy istent imádott,
Vérem a véreddel egy patakban folyjon,
Testem a testeddel egy sirba nyugodjon.

Átkozott az apa, hétszerte az anya,
Ki három gyermekét zárja be a sirba.

- - -

Jó jestét, jó jestét,
Sági biróné asszon,
Hol van a szép lánya ?
Az én kedves angyalom.

Nince itthon, nince itthon,
Bent van a szobába,
Benn van a szobába
Zöld selyem ruhába.

Menjen be, költse föl,
Külgye el a bálba,
Külgye el a bálba
Sági biróné asszon.

Huzzátok, huzzátok,
Ságvári cigányok,
Moc mulatok kedvemre
Sági biró lányával.

Angyalom, picikém,
Haggy kicsit pihenni,
Szép brunner cipőből
Piros vért kiönteni.

Nem lehet pihenni,
Nem lehet kimenni,
Szép brunner cipőből
Pisor vért kiönteni.

Átkozott az anya,
Mégjobban az apa,
Ki egyetlen lányát
Igy elátkoztattya.

Az ördög táncutatta annyira.

- - -

Ilonkám, Ilonkám mi annak az oka,
Zöld szelyem szoknyádnak hosszabb a hátulja.
Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta,
Verje meg az Isten aki elrontotta.

Szabó is jól szabta, varró is jól varrta,
Verje meg az Isten, aki elrontotta.

Anyám, édesanyám adjál csak két órát,
Adjál csak két órát, kedves édesanyám.
Tudom ha megkapja, tudom elolvassa,
Hulló könnyeivel eláztatja.

Kocsisom, kocsisom, fogd be a hat lovat,
Fogd be a hat lovat, azt is a legjobbat.
..... én meg a villámlás.
Had láthassam az én kedves babám.

Jó napot, jó napot ismeretlen anyám,
Hol van a te lányod, az én kedves babám.
Lement a folyóra, kezét, lábát mossa,
Kezét, lábát mossa, szívét vigasztalja.

Element a királyfi, sehol sem találta,
Mond meg hát igazán, hol van az én babám.

Kiment a kiskertbe, virágokat szedett,
Virágokat szedett, csokrétaikat kötött.
Ott is összejárta minden darab földet,
Sehol sem találta régi szerelmesét.

.....ki muszáj vallanom,
Ott van a szobába, halottas ágyába.
Mikor odaért, látta hogy mi történt,
.....egy pisztoly, s magát agyonlőtte.

Vérem a véreddel egy patakba folyjon,
Lelkem a lelkeddel egy Istent imádjon.

Engem temessetek templom küszöbébe,
Ilonkámot pedig templom közepébe.
Kisdedünket az oltár elejbe.

A sírunkra pedig virágot vessenek,
Aki arra jár majd.....

Szabó Vilma kiment a kiskertbe,
 Lefeküdt a csiúsfa tövébe,
 Kettőt, hármat kurgantottam neki,
 Kelj föl Vilma, mert meglát valaki.

Szabó Vilma nem vette tréfára,
 Befutott a közeli csárdába,

Kocsmásné parancsol a lányára,
 Tíz liter bort hozzon a Vilmának.

Szabó Vilmaát Klára szondár kíséri,
 Édesanyja az ablakon át nézi,
 Való ki lányom, való ki bűncidet,
 Hová tette a négy kisgyermekedet.

Egyet tettem Tizza fenekére,
 Kettőt meg a csiúsfa tövébe,
 Hegvediknek avilkosap most vagyok,
 Amig élek bűnkös rab vagyok.

Somogyvár. 1973.okt.10

Pap Jánosné 1901.

Együd Árpád

Jó reggelt, jó reggelt,
 Sági biróné asszony,
 Itthon van e a lánya,
 Az én kedves angyalom.

Itthon van, itthon van,
 A belső szobában,
 Jó izület aluszik
 A paplanos ágyában.

Menjen be, költse föl,
 Küldje el a bálba,
 Három arany gyűrűjét,
 Huzza föl az ujjára,

Zöld selyem szoknyáját,
 Fösse a derekára,
 Ici-pici cipőjét,
 Huzza föl a lábára.

Huzzátok cigányok,
 Estétől reggelig,
 Most táncolok kedvemre,
 Sági biróné lányával.

Jó reggelt, jó reggelt,
 Sági biróné asszony,
 Ugy hallottam az este
 Meghalt már a menyasszony.

Meghalt már, meghalt már,
 El is van temetve,
 Te meg hitvány, rongy ember,
 Szenvedsz majd a börtönbe.

Meghalt már, meghalt már,
 El is van temetve,
 Te meg hitvány, rongy ember,
 Szenvedsz majd a börtönbe.

Szenvenyi, szenvenyi,
Szenvenyi akarok,
Sági biró lányáér
Meghalni akarok.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvenyi akarok,
Sági biró lányáér
Meghalni akarok.

A lány, az szép lány, a birónak a lányának udvarót egy falusi pógár legény, de aztán ezek az ördögök a vőlegénye képibe mulatatták. Aztán a vőlegény nem gyűtt rá, hogy a menyasszonyát elvitték a bálba, még se az anyja nem tudta. Aztán elvitték, táncoltatták a lányt az ördögök képibe, ill. a vőlegény képibe, szóval. Aztán annyira táncoltatták, hogy megszakasztották a lányt.

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony!
Itthol van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, itthol van,
A belső szobába,
Jóízűen aluszik,
A paplanyos ágyába.

Menjen be, költse fel,
Küldje el a bálka,
Sárga, brunel cipőjét,
Huzza föl a lábára.
Szép selemszoknyáját,
Kösse ja derekára.

Icikém, picikém,
Hagyj egy kicsit pihennem,
Sárga brunel cipőmből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet pihenni,
Nem lehet pihenni,
Sárga brunel cipődből,
Véredet kiönteni.

Hangászok huzzátok,
Reggelig huzzátok,
Mast mulatok kedvemre,
Sági biró lányával.
Sági biró lányával,
Az én kedves babámmal.

Verd meg Isten,
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig,
Táncra adja a lányát.

- "A Sági biró lányának vót egy kedvesse, ez valami ördög ké-
pibe elment a kocsmába, és aztán elhivta oda a kocsmába. És ké-
rem ott annyira-annyira muzsikáltatta magát, hogy a lány megsza-
kadt. Tele lett a cipője vérrel, aztán belejés pusztult meg is
halt. Ezt még az én öreganyámtu hallottam."

Jó estét, jó estét
Sági biróné asszony
Itthon van a lánya
Az én kedves galambom.

Itthon van, itthon van,
Az első szobában,
Jó izüen aluszik
A paplanos ágyában.

Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Piros bruner cipőjét
Huzza föl a lábára.

Zöld selyem szoknyáját
Kösse a derekára,
Három aranygyűrűjét
Huzza fel az ujjára.

Cigányok, huzzátok!
Reggelig huzzátok!
Most táncolok kedvemre
Sági biró lányával.

Hagyjatok pihenni
Hagyjatok pihenni
A bruner cipőmből
A véremet kiönteni.

Cigányok, huzzátok
Reggelig huzzátok
Most táncolok kedvemre
Sági biró lányával.

Verje meg az isten
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig
Bálba adja a lányát.

Kihajtottam ludaimat,
A ZÖLD pázsitra,
Arra ment a biró fia,
Közibük dobott.

Eltalálta biró fia,
Kend gunaramat.
Minden tolla száz tolláér,
Egy aranyokat.

A szárnyaér biró fia,
Arany

A májsér biró fia,
Egy aranytálot.

A lábaér biró fia,
Egy aranyvezőt,..

Fehér László lovat lopott,
A fekete hegyek alatt,
Nagyot durrant ostorával,
Behallatszott Gönc várába.

Gönc városiak meghallották,
Ki kapával, ki kaszával, ki négyágu vasvellaival....

/Nem tudta tovább./

10./

Lányom, lányom, kedves édes lányom,
Mér nincs neked kedved a lányok között...
Anyám, anyám, kedves édesanyám,
Hogyan ismerted meg a héthónapi terhémet.

- 37 -

3139

Hogyan lehet, hogy elü rövid a szoknyád, hátu meg hosszú,
Anyám, anyám, szabó nem jó varrta, varró nem jó varrta,
De lányom én egyformán szabattam, egyformán varrattam.

"Akkor mondta az anyjának, hogy:"

Anyám, anyám kedves édesanyám,
Hogyan ismerted meg a héthónapos terhém.
Lányom, lányom, lányom, kedves édes lányom,
Kivitetlek én tégedet a rózsás paragra, az akasztófa alá.

Akkor írt a lány levelet annak a Miklósnak aztán valaki elvitte
te neki. Mikor már ment lóháton ez a férfi akkor már messzi-
ről kiáltotta, hogy:

Lassugjál, lassugjál fehérvári hóhér,
Mer nem egyet vesztel el, hanem hármat vesztel.

-De amire odaért az akasztófa alá, addigra azért fölakasztották
a lánt, meghat a lán is meg a kisbaba is, meg hát ez maga is
fölakasztotta magát. Tudtam én ezt, de ugye már ennyi idő után...

5./

Kihajtottam libáimat,
A zöld pázsitra,
Arra hajtott biró fia,
Közibük dobott.

Jel találta biró fia,
Szép gunaramat,
Agyondobta biró fia,
Szép gunaramat.

Jó napot biró gazda,
A kend házánál,
Adjon isten biró gazda,
A kend házánál.

Miér jöttél Szép Ilona,
Az én házomba,
Azér jöttem biró gazda,
A kend házába.

Kihajtottam libáimat,
A zöld pázsitra,
Arra hajtott biró fia,
Közibük dobott.

Jel találta biró fia,
Szép gunaramat,
Agyondobta biró fia,
Szép gunaramat.

Mit kívánsz Szép Ilona,
Szép gunaradért?
Minden tollán száz tolláér,
Egy-egy aranyot.

A béliér biró gazda,
Egy aranyláncot,
A májáér biró gazda,
Egy aranytálot.

A zuzájáér biró gazda,
Aranytányérat,
A seggiér biró gazda,
Egy aranycipőt.

6./

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony!
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthol van, itthol van,
A belső szobában,
Jóizien aluszik,
Zöldpaplanyos ágyába.

Menjen be, költse föl,
Küldje el a bálba,
Szép brunel cipőjét,
Huzza fel a lábára.

Szép selyemruháját,
Kösse a derekára,

Kicsikém, Kicsikém,
Hagyj kicsit pihenni,
Szép bruner cipőből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Szép bruner cipőből,
Véredet kiönteni.

Verje meg az Isten,
Azt az édesanyát,
Ki estétől reggelig,
Bálba hagyja a lányát.

- Én eddig tudom. -

7./

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony!
Itthon van-e a lánya,
Az én kedves galambom?

Itthon van, itthon van,
A belső szobába,
Jóízűen aluszik,
Zöldpaplanyos ágyába.

Menjen be, költse fel,
Küldje el a bálba,
Szép brunel cipőjét,
Huzza föl a lábára.

Zöld selyemruháját,
Kösse a derekára,
Sok aranygyűrűjét,
Huzza föl az ujjára.

Hangászok, hangászok,
Sági-beli hangászok,
Ma estétől reggelig huzzátok,
Most mulatok kedvemre
Sági biró lányával.
Sági biró lányával,
Az én kedves galambommal.

Picikém, picikém,
Eressz be pihenni,
Szép brunel cipőmből,
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Zöld brunel cipődből,
Véredet kiönteni.

Jó reggelt, jó reggelt,
Sági biróné asszony!
Ugy hallottam az este,
Hogy meghalt a menyecske.

Meghalt már, meghalt már,
El is van temetve,
Az szhitvány, rongy ember,
Szenved a börtönbe.

Kapi Katalinát, Kőti lófarkához,
Kapi Katalinát, Kőti lófarkához.

Lassugjál, lassugjál,
Rákóci kisurfi,
Vérben uszik immár,
A selempipóm is.

Lassugjál, lassugjál,
Rákóci kisurfi,
Vérben uszik immár,
Az üveggyöngyöm is.

Kapi Katalinát,
Viszi nyoszolába,
Kapi Katalinát,
Viszi nyoszolába.

Mondja neki, mondja,
Mit ennél galambom?
Nem ennék egyebet,
Csácsorgó madárnak,
Lebegő két szárnyát.
Tőtött galamb combját.

Kapi a puskáját,
Fut ki az erdőbe,
Kapja a puskáját,
Futott az erdőbe.

Durranyik a puska,
Szólnak a harangok,
Durranyok a puska,
Szólnak a harangok.

Elmén oda, elmén,
Ahun harangoznak,
Kérdi tőle, kérdi,
Kire harangoznak?

Az ur feleségére,
Fodor Katalinra,
Ur feleségére,
Fodor Katalinra.

Ugy harangozzatok,
Hogy kettőnkre leszen,
Ugy harangozzatok,
Hogy kettőnkre leszen.

Elmén oda, elmén,
Hun kóporsót csinálnak,
Kérdi tőle, kérdi,
Kinek a kóporsó?

Ur feleségének,
Fodor Katalinnak,
Ur feleségének,
Fodor Katalinnak.

Ugy csinájjátok meg,
Hogy kettőnknek leszen,
Ugy csináljátok meg,
Hogy kettőnknek leszen.

Elmén haza, elmén,
Bemegy a szobába,
Kapi a puskáját,
Kapi a puskáját.

Lelkem a lelkeddel,
Egy urat szolgáljon,
Vérem a véreddel,
Egy patakba fojjon.
Testem a testeddel,
Egy sírba nyugodjon.

"Ezt még a nagymamátu tanultam. Ezt egybe mondta a mama is. Mer mikor a feleségét megszakasztotta a loval, aztán hazavitte, letette az ágyra. Akkor ottan ugye megbánta akkor, hogy kicsinát vele. Akkor odament, dédelgette, hogy mit enné, mit inná. Akkor aztán ement a puskával az erdőbe, hogy fog ijen madarakat. De mire hát durrant a puska, má szóltak a harangok. Ement megkérdezni, mer gonduta, hogy meghát biztos. Akkor rendüte, hogy kettőre harangozzanak meg kettőnek csinálják a kóporsót. Aztán hazament és magát is agyonlütte. A nagymama is szenyári volt. Mikor mi kislányok vótunk szoktunk télen fosztogatni, akkor szokta dudolgatni."

- Anyósától tanulta.

1./

Rákóci kocsmába,
Két karajcár a bor,
Arra mén, arra mén,
Szegény özvegyasszony.

Gyere be, gyere be,
Szegény özvegyasszony,
Igyál egy icce bort,
Vagy ha kettő kell is.

Sem magad pénzire,
Sem a fiadéra,
Hanem a lányodér,
Bodor Katalinér.

Lányom, édes lányom,
Bodor Katalina,
Elattak téged,
Rákóci kocsmába,
Rákóci kis úrnak.

Anyám, édesanyám,
Kedves szülődjéim!

Mért attál gyilkosnak,
Rákóci kis urnak,
Ki nappal aluszik,
Éjjel gyilkolódik.

Jó napot, jó napot,
Én gyöngybéli mátkám,
Fogadja az Isten,
Rákóci kis úrfi.

Akkor ott fölkapja,
Tűskékéhez köti,
Tűskékről, tűskékre,
Bokrokra hurcolja.

Lassun járj, lassun járj,
Én gyöngybéli mátkám,
Már aranycipellőm
Sarkig vérben uszik.

Akkor ott fölkapja,
Kengyelt megszorítja,

3147

Tüskékről tüskékre,
Bokrokra hurcolja.

Lassun járj, lassun járj,
Rákóci kis urfi,
Már szép selőmruhám,
Térdig vérben uszik.

Akkor ott fölkapja,
Kengyelt megszorítja,
Tüskékről tüskékre,
Bokrokra hurcolja.

Lassun járj, lassun járj,
Én gyöngybéli mátkám,
Már arankoszorúm,
Félig vérben uszik.

Akkor ott fölkapja,
Keblére szorítja,
Mit önnél, mit innál,
Én gyöngybéli mátkám?

Sem innám, sem önném,
Csak ágyba fekünnék,
Sem innám, sem önném,
Csak ágyba fekünnék.

Nyisd ki anyám, nyisd ki,
Zöldellő kapudat,
Vesd meg anyám, vesd meg,
Vig halott ágyamat.

2./

Szabó Vilma lement a kiskertbe,
Leült ott egy vadrózsafa tövébe.
Édesanyja hármat kiált néki,
Kelj föl Vilma, mert meglát valaki.

Szabó Vilma nem vette ezt tréfára,
Beszaladt egy közeli kocsmába,
Odaszóllott a kocsmárosnénak,
Tíz litert hozzanak ki a Vilmának.

Szabó Vilma borát meg nem issza,
Kálenc zsandár az ajtót rányitja,
Vald be Vilma, vald be büneidet,
Hová tetted négy szép gyermekedet.

Egyet tettem diófa tövébe,
Kettőt meg a Tisza fenekére,
Negyediknek gyilkossa most vagyok,
Érted rózsám örökös rab vagyok.

Szabó Vilmát hat zsandár kíséri,
Szeretője az ablakból nézi,
Ne nézd babám gyászos életmet,
Mind teérted szenvedem ezeket.

Szabó Vilma piros pántlikája,
Nem fonja azt többet a hajába,
Tedd el Vilma ládád fiókjába,
Ha lányod lesz jó lesz a hajába.

Szabó Vilma rózsás atilája,
Mégakadt a börtön ajtajába,
Mégkérem a tekintetes urakat,
Akasszák ki rózsás atilámat.

Szabó Vilma nem fáj-e a szived,
Hogy eltetted négy szép gyermekedet?
Dehonnem fáj, talán meg is hasad,
Haláломig zörgetem a vasat.

Egy régi szomszéd nénitől tanulta, kétféleképpen.

3147

Jó estét, jó estét,
Sági biróné asszony,
Itthon van-e a lánya,
A Mariska galambom?

Itthol van, itthol van,
A belső szobába,
Ott aluszik javába,
A paplanos ágyába.

Menjen be, kölcse fel,
Küldje el a bálba,
Piros bársonycipőjét,
Huzza a lábára.

Mariska el is ment,
Elküldte az anyja,
De az a hét fickó meg,
Várta az ajtóba.

Az egyik elfáradt,
A másik elkérte,
Mire szegény Mariska,
Lerogyott a földre.

Hangászok, hangászok,
Reggelig húzzátok,
Hadd mulatok kedvemre,
Sági biró lányával.

Hagyjatok kimenni,
Hagyjatok pihenni,
Piros bársonycipőmből,
A vért kiönteni.

Nem lehet kimenni,
Nem lehet pihenni,
Piros bársonycipődből,
A vért kiönteni.

Jó reggelt, jó reggelt,
Sági biróné asszony,
Ugy hallottuk ma éjjel,
Hogy meghalt a menyasszony.

Meghalt bizony, meghalt,
El is van temedve,
Az a gonosz fickó meg,
Szenved a börtönbe.

Mig a többi lányoknak,
Hajnalt muzsikálnak,
Szegény Sági Mariskának,
Koporsót csinálnak.

- Gondolom, hogy föl váltva
hívták Mariskát, mig elfáradt.
Biztos a volt vőlegény bérelte
fől őket. -